

گزارش
سلامت

۸۵ درصد پرستاران شیراز در اعتصاب

گزارش هم‌میهن از اعتراض در مراکز درمانی شیراز که با تهدیدهای متعدد برای پرسنل همراه شده است

زهرا جعفرزاده

خبرنگار گروه جامعه

اعتصاب گسترده پرستاران از روز شنبه هفته گذشته شروع شد و از روز دوشنبه به اوج خود رسید، در این مدت آنها با تماس‌های متعدد نیروهای امنیتی، تهدید به اخراج و تشکیل پرونده‌های امنیتی مواجه شده‌اند. رئیس دانشگاه شیراز اعلام کرده که تمام پرستاران معترض اخراج می‌شوند.

نزدیک به ۹ بیمارستان شیراز و یکی از بیمارستان کرج، در هفته‌های گذشته با بحران شدیدی روبه‌رو شدند. پرستاران آنها در اعتراض به اضافه‌کار اجباری، اجرا نشدن قوانین، حقوق پایین، کار سخت و فراوان، توهین‌ها و تهدیدها، دست از کار کشیدند و در خانه نشستند. حال آنها خواسته آنها حضور رئیس جمهوری برای رسیدگی مستقیم به مشکلاتشان است. بیمارستان‌های شیراز وضعیت وخیم‌تری دارند. انطور که گفته می‌شود در کرج، وضعیت آرام شده و تنها پرستاران بخش اورژانس بیمارستان امام علی دست به این اعتراض زده بودند اما در شیراز حدود ۹۰ درصد از پرستاران اعتصاب کرده‌اند، اتاق‌های عمل و بخش‌های دیگر تعطیل شده‌اند و بیمارستان‌ها برای جبران نیرو دست به دامان بیمارستان‌های تهران، ارتش، ماماها، سربازان سلامت و دانشجویان پرستاری شده‌اند.

پرستاران معترض منتظرند مدیران بیمارستان‌ها با آنها تماس بگیرند و خبر دهند، وضعیت درست شده، شرایط فراهم است و به بخش‌هایشان برگردند، در عوض اما نهادهای امنیتی و سرپرستاران با آنها تماس گرفته‌اند؛ تهدید کرده‌اند و خبر از اخراج و تشکیل پرونده

حدود ۱۵ درصد آن‌ها به دلایل مختلف از جمله سختی کار، مشکلات معیشتی یا دلایل دیگر ترک خدمت می‌کنند. در یزد و شهرهای دیگر، با اعتراض پرستاران به شدت برخورد شد، برایشان احکام امنیتی صادر شد. در تهران یک‌نفر را اخراج کردند و چندین نفر با انفصال از خدمت مواجه شدند.

فراخوان جذب نیرو از ارتش

آقای «د» یکی از هم‌میهن پرستاران است. او به هم‌میهن می‌گوید که اعتصاب در بیمارستان‌ها از روز دوشنبه در بیمارستان‌های راجایی، نمازی، فقیهی، چمران، قلب‌الزهر، امیر، زینبیه و شوشتری شروع شد. برخی از این بیمارستان‌ها بزرگ هستند، مثل راجایی که ۶۰۰ تخت خوابی است، یا نمازی که هزار تخته است و فقیهی که ۷۰۰ تخته است. همه هم دولتی‌اند. امروز درست هفت روز از شروع اعتصابات در ۹ بیمارستان شیراز می‌گذرد. به گفته آقای «د»، این اقدام کاملاً خودجوش بوده و هیچ لیبری نداشته. او پرستار بخش جراحی یکی از بیمارستان‌های دولتی است و می‌گوید که از یک بخش ۲۴-۲۳ نفر، ۲۰ پرستار سر شیفت حاضر نشده‌اند. در مقابل اما مدیران بیمارستان جای اینکه مقدمات بازگشت این پرستاران را فراهم کنند، از پرستاران بیمارستان‌های تهران و ارتش، ماماها و تعدادی از سربازان کمک خواسته‌اند؛ افرادی که برای فعالیت در بخش‌های درمانی صلاحیت ندارند: «بعبارت از روز اول که سرپرستار با ما تماس گرفت، دیگر از آنها خبری نشد. او پرستار رسمی است که نزدیک به چهار سال است در این بیمارستان فعالیت می‌کند. با او از طرف نهادهای امنیتی تماسی گرفته نشده اما ماماها و سربازان دیگرش تماس‌هایی داشته‌اند.

این اعتصابات تا چه زمانی قرار است ادامه داشته باشد؟ آقای «د» می‌گوید که اصلاً مشخص نیست: «در گروه‌های مجازی بیمارستان، پرستاران اعلام کرده‌اند تا زمانی که حکم‌شان تغییر نکند و وضعیت حقوق‌شان درست نشود، به شیفت‌ها بر نمی‌گردند.» انطور که این پرستار معترض می‌گوید، حقوق پرستاران حدود ۱۳ میلیون تومان است؛ اگر هرکدام در تاکسی‌های اینترنتی کار کنند، چندین برابر این میزان درآمد خواهند داشت: «پرستاران چطور زندگی کنند؟ خیلی‌ها حدود ۷ میلیون تومان اجاره می‌دهند، چند میلیون قسط می‌دهند. اضافه‌کاری هم اجباری است، اما هر ساعت اضافه‌کاری را هم ۱۶ هزار و ۵۰۰ تا ۱۷ هزار تومان است. اما همین اضافه‌کاری را هم به‌موقع پرداخت نمی‌کنند.»

۹۰ درصد از پرستاران اعتصاب کرده‌اند

این بار اولی نیست که پرستاران شیراز اعتراض می‌کنند، اما نخستین‌بار است که دست از کار کشیده‌اند: «فوراً ماه اسفند ۲۰۰ پرستار به مدیریت بیمارستان نامه نوشتیم که اضافه‌کار اجباری نمی‌خواهیم، چرا که دردی از زندگی ما دوانمی‌کند.» به گفته او، از سمسال پیش به‌طور مداوم درباره مشکلات پرستاری صحبت شده، جلوی علوم پزشکی شیراز و مقابل استانداری. اما هیچ اقدامی انجام نشد: «جلوی استانداری تجمع کردیم، به‌جای پیگیری، نیروی

و احضار داده‌اند. این بار اما همه به میدان آمده‌اند؛ پرستاران رسمی، طرحی، قراردادی و شرکتی. در حالی که در تجمعات و اعتراضات قبلی اغلب معترضان از نیروهای رسمی بودند.

پرستاران بیمارستان‌های شیراز از اواخر سال گذشته وارد موج جدیدی از اعتراضات شدند، آنها با راه‌تجمع کردند، مقابل استانداری، در دانشگاه علوم پزشکی شیراز، در بیمارستان‌ها... در آخر اما دست خالی برگشته‌اند. به آنها وعده دادند و در نهایت وعده‌ها هم عملی نشد. چهار روز از اعتصاب رسمی پرستاران در شیراز نمی‌گذشت که معاون پرستاری وزارت بهداشت، از ابلاغ بخشنامه‌های خبر داد که براساس آن تمام پرستاران از مزایای قانون ارتقای بهره‌وری کارکنان بالینی نظام سلامت بهره‌مند می‌شوند. به گفته عباس عبادی، این تصمیم در راستای حمایت از کادر پرستاری و بهبود وضعیت معیشتی و انگیزشی همکاران گرفته شده است. همه اینها در حالی است که هنوز واکنش روشنی از سوی وزارت بهداشت نسبت به این اعتراض‌ها صورت نگرفته است. سال‌هاست که پرستاران نسبت به وضعیت‌شان اعتراض دارند، وضعیت همیشه بحرانی بوده. آنها همواره مشغول تجمع و نامه‌نگاری و اعتراض و مذاکره‌اند. سازمان نظام پرستاری و خانه پرستار طرف پرستاران و معاونت پرستاری وزارت بهداشت طرف دولت. اردیبهشت‌ماه امسال بود که در پی اعتراض‌های پیوسته، گروهی از پرستاران بیمارستان‌های شهدای تجریش تهران، بیمارستان طالقانی چالوس، بیمارستان طالقانی آبادان و پرستاران چندین مرکز درمانی یزد، با استعفای دسته‌جمعی‌شان خبرساز شدند. در همان دوره، پرستاران بیمارستان‌های گلستان و بقایی اهواز و بیمارستان باغملک هم اعتراض کردند، ترک کار نیروهای پرستاری از طرف معاونت پرستاری وزارت بهداشت هم تأیید شده است؛ عباس عبادی آبان‌ماه سال گذشته اعلام کرده بود که ۲۱۰ هزار نفر در گروه پرستاری شاعلمند، عمده این افراد پرستاران زن هستند که بعد از مدتی

محسن حاتمی فعال صنفی پرستاران در شیراز:

شرایط بحرانی و خطرناک است، بیش از ۸۰ درصد پرستاران در خانه مانده‌اند. مسئولان باید فکری به حال این شرایط کنند. به گفته او، در یکی از بیمارستان‌ها، از ۴۵ پرستار عصرکار، تنها ۸ نفرشان در محل کار حاضر شده‌اند. ۹۰ درصد آنها اعتصاب کرده‌اند

نگاه
کارشناس

کاهش می‌یابد؛ از سوی دیگر بیمه‌ها نیز پول کمتری برای این‌گونه درمان‌ها به بیمارستان‌ها می‌پردازند و کارانه پرستاران افزایش می‌یابد.

آقای پزشکیان گروهی ویژه به شیراز بفرستد

اما این تمام ماجرا نیست، پرستاران نسبت به حقوق پایین‌شان هم اعتراض جدی دارند؛ آنها می‌گویند یک پرستار با ۱۰ سال سابقه تنها ۱۲ تا ۱۳ میلیون تومان حقوق می‌گیرد. همین‌ها سبب شده تا برخی پرستاران دست از کار بکشند: «انطور که گزارش‌ها به ما نشان می‌دهد، چندین بیمارستان و کلینیک دولتی با اعتصاب نیروهای پرستارشان مواجه شده‌اند. پرستاران مراکز درمانی شیراز هم از سال گذشته وارد اعتراضات شدند، به‌طور مرتب تجمع کردند، در دانشگاه علوم پزشکی تحصن کردند، اما نتیجه‌ای نداشت. همین موضوع سبب شد تا دست به اعتصاب بزنند. در حال حاضر خیلی از اتاق عمل‌ها تعطیل شده است و نگرانیم که بیماران اورژانس اتفاقی برایشان بیفتد. مسسببان این تنش‌ها کسانی هستند که این وضعیت را ایجاد کرده‌اند.» بنا بر اعلام شریفی مقدم، درصد بالایی از پرستاران شیراز اعتصاب کرده‌اند که عدد دقیقی وجود ندارد. آنها از نیروهای رسمی، شرکتی، قراردادی و طرحی هستند که هر روز به تعداد اعتصاب‌کنندگان اضافه می‌شود. او درباره اینکه چرا فقط پرستاران در کرج و شیراز

اجرای این مصوبه، به اجرای آن امیدوار شدیم اما باز هم این اتفاق نیفتاد. ایشان در سال ۱۴۰۰ بار دیگر این موضوع را تکرار کردند و در نهایت وزارت بهداشت حالتی از این مصوبه را اجرا کرد که شبیه به قانون اصلی بود، نه خودش. همین موضوع با اعتراض پرستاران همراه شد. بنابراین حالا مهم‌ترین اعتراض پرستاران نسبت به اجرا نشدن کامل این مصوبه است.»

در قانون تعرفه‌گذاری خدمات پرستاری، تمام خدمات پرستاری تعریف و در پرونده بیمار ثبت و تعرفه آن از بیمار گرفته می‌شود، البته از بیمه بیمار. با اجرای تعرفه‌گذاری خدمات پرستاری نیز قرار است تعرفه خدمات پرستاری کمتر از تعرفه متخصصان باشد. این یعنی اگر دست‌فردی در تصادفی زخمی شد و به بیمارستان مراجعه کرد و پرستار کار بانسمن را انجام داد، تعرفه کمتری بابت درمان خود می‌پردازد. در نتیجه سهم هزینه‌های پرداختی مردم از جیب برای درمان

اعتصاب‌های بی‌سابقه

محمد شریفی مقدم، دبیر خانه پرستار است؛ او سال‌هاست موضوعات پرستاری را پیگیری می‌کند و می‌گوید: «تاکنون اعتصاب پرستاران بی‌سابقه بوده، آنها تجمع و اعتراضات زیادی داشته‌اند، گاهی ممکن بود که بخشی را تعطیل کنند و چند ساعتی دست از کار بکشند یا خارج از شیفت اعتراضاتی داشته باشند اما اینکه کار را متوقف کنند و در اعتراض به محقق نشدن مطالبات‌شان چندین روز در خانه بمانند، اولین باری است که اتفاق می‌افتد.» او می‌گوید که در تاریخ پرستاری کشور، هیچ‌وقت چنین وضعیتی وجود نداشته است: «درصد بالایی از پرستاران در خانه مانده‌اند و بیمارستان‌ها و هنر‌س‌ها و سوپروایزرها، ماماها، سربازان سلامت و دانشجویان پرستاری خواسته تا به کمک‌شان بیایند. در این وضعیت ما نگران سلامت بیماران هستیم.» براساس اعلام او، اجرای قانون تعرفه‌گذاری خدمات پرستاری که مصوب سال ۸۶ است، مهم‌ترین مطالبه جامعه پرستاری به‌شمار می‌رود: «ما به‌طور مرتب اجرای این قانون را پیگیری کردیم، حدود دو سال پیش در پی پیگیری‌های بسیار از وزارت بهداشت، آنها اعلام کردند که مخالف اجرای این قانون هستند و زیر بار آن نرفتند. در سال ۹۹ پس از دستور رهبری مبنی بر

زهرا بهروز آذر معاون امور زنان رئیس جمهوری

یک منبع آگاه: داشتن پوشش چادر و متأهل بودن، دو شرط اصلی برای انتخاب معاون امور زنان بوده است

الناز محمدی

دبیر گروه جامعه

پس از حدود یک ماه بحث و نظر و جلسه برای انتخاب معاون امور زنان و خانواده ریاست جمهوری، قرعه به نام زهرا بهروز آذر افتاد؛ دیروز و در اعلامی رسمی از سوی مسعود پزشکیان، رئیس جمهوری. بهروز آذر پس از آن به این سمت رسید که به گفته یک منبع آگاه در گفت‌وگو با «هم‌میهن»، در کنار پروین داداندیش، یکی از دو گزینه نهایی برای این سمت بود. الهه کولایی، کتابخوان مصری و اطهره نژادی از دیگر گزینه‌های جدی برای این سمت بودند که در نهایت انتخاب نشدند. این منبع آگاه می‌گوید تا همین چندروز پیش، الهه کولایی، نماینده مجلس ششم شورای اسلامی و استاد علوم سیاسی دانشگاه تهران، گزینه نهایی و مورد اجماع اعضای کمیته انتخاب معاونت زنان بوده اما در نهایت به این دلیل که او جزو تحصن‌کنندگان مجلس ششم و بدون پوشش چادر است، جواب استعلام‌ها درباره‌اش منفی شده است. از سوی دیگر، دو منبع آگاه در گفت‌وگو با «هم‌میهن» تأیید می‌کنند که داشتن پوشش چادر و متأهل بودن، دو شرط اصلی برای انتخاب معاون امور زنان و شرکت در جلسات کابینه بوده است. یکی از منابع آگاه تا لحظه تنظیم گزارش و در حالی که منابع رسمی گفته‌اند امروز، یکشنبه، فهرست وزیر برای گرفتن رای اعتماد به مجلس معرفی می‌شود، این را هم می‌گوید که به احتمال زیاد هیچ زنی به عنوان گزینه پیشنهادی برای وزارت معرفی نخواهد شد.

زهرا بهروز آذر، پیش از این و در دوره شهرداری پیروز حناچی، مدیرکل امور زنان شهرداری تهران و پیش از آن، رئیس مرکز آمار و رصد شهری تهران بود. او فعال سیاسی اصلاح‌طلب، متولد ۱۳۶۰ و همسر پدرام الوندی، روزنامه‌نگار و مشاور پیشین مدیرعامل ایرنا در دولت دوم حسن روحانی است.

بهروز آذر، پژوهشگر حوزه کارآفرینی اجتماعی با تأکید بر توانمندسازی زنان از طریق کارآفرینی و مشارکت اجتماعی است؛ بیشتر کتاب‌هایی که نوشته در این حوزه بوده و در انتخابات شورای شهر تهران در سال ۱۴۰۰، در فهرست اصلاح‌طلبان و مورد حمایت آنها بود. بهروز آذر در زمان حضورش در شهرداری تهران به عنوان مدیرکل امور زنان، از برنامه‌هایی حمایت کرد که بیشتر درباره تقویت خانواده بود؛ مثل «دوره آموزشی مربیگری ورزش کودکان»، «دوره‌های آموزشی «مادر و فرزند» ویژه زنان سرپرست خانوار»، «برگزاری دوره آموزشی مهارت‌زندی ویژه پرسنل شاغل شهرداری تهران» و... هر چند او برنامه‌هایی را هم درباره زنان و حقوق‌شان در شهر هم پیش برد؛ مثل زمانی که بیلبردهایی با طرح‌های زنان نامدار ایران در ۱۰۰ سال اخیر در خیابان‌های تهران نصب شد و او گفت که «ما بر این باوریم به نمایش گذاردن ظرفیت‌ها، توانمندی‌ها و استعداد‌های این زنان در حوزه‌های مختلف بستری برای امیدآفرینی زنان ایرانی فراهم می‌سازد. با چنین دیدگاهی اداره کل امور بانوان شهرداری تهران در راستای مأموریت‌های خود و به‌منظور قدردانی و تقدیر از این زنان بر آن شد در ادامه مسیر به معرفی زندگی‌نامه این زنان به زنان و دختران بپردازد.» شناسایی مکان‌های ناامن شهر برای زنان و ابلاغ دستورالعمل ارتقای امنیت بانوان در شهر به مناطق ۲۲ گانه از دیگر برنامه‌هایی بودند که او در حوزه زنان پیش برد.

بهروز آذر قبیل از برگزاری انتخابات چهاردهم ریاست جمهوری، از طرف معاونت زنان ستاد مسعود پزشکیان به یک نشست خبری در خبرآنلاین رفت و گفت که در روزهای سخت سال ۱۴۰۱ که کسی صدای جامعه زنان نبود آقای پزشکیان کسی بود که در مجلس ایستاد و بدون هیچ ترسی صدای زنان شد. حالا ما داریم صدای او را می‌شنویم: «خیلی مواقع زنان متوجه می‌شوند حقوق اولیه آن‌ها مورد توجه قرار نمی‌گیرد، بر خوردهایی که در این مدت با زنان شده آن‌ها را رنج داده و ناراحت هستند، آن‌ها این دلخوری خودشان را با بنامند پای صندوق‌های رای نشان دادند، ما در ستاد آقای پزشکیان این صدای زنان را شنیدیم، امیدوارم بقیه هم شنیده باشند. شاید واه مناسبی نباشد اما واقعیت این است که افراد سرشناس با انتخابات قهر کرده‌اند و احساس می‌کنند در مقطعی تنها مانده‌اند.»